

นิทานเรื่อง กระต่ายกับกบ (The Hares and the Frogs)

Introduction (การแนะนำตัวเอง)

รัณณารัตน์ ปานเจริญ: Good morning teachers and my friends. My name is Thanyarat Pancharoen. I'm studying in Matthayomsuksa 2/7 at Phattharayan Witthaya School. Today I will tell you a story. The name of this story is "The Hares and the Frogs" let's get started.

นิทานเรื่อง กระต่ายกับกบ

The Hares and the Frogs

Vocabulary (คำศัพด์)

- **Persecute** = กลั่นแกล้ง, ก่อความ, ตามรังคัวบ
- **Beast** = สัตว์ป่า
- **Afraid** = หวาดกลัว
- **Council** = (n.) การประชุม, การปรึกษาหารือ
- **Decide** = ตัดสินใจ
- **water lily** = (n.) ดอกบัว
- **Conclusion** = (n.) สรุป
- **Rather than** = (phrase) แทนที่จะ
- **shame** = (n.) ความอัปยศ, ความอับอาย
- **startle** = (v.) สะดึง, ตกใจ
- **rush** = (v.) รีบเร่ง
- **Unfortunate** = โชคร้าย, เคราะห์ร้าย
- **Worse** = แย่กว่า, ที่แย่ไปกว่า
- **Ourselves** = ตัวเราเอง

กระต่ายกับกบ (The Hares and the Frogs)

The Hares persecuted by the other beasts and afraid even of their own shadows, had a council to decide what to do. The conclusion they came to was to die rather than live on with this shame.

So, they went to a pond, determined to drown themselves. But when they were just about to jump, some Frogs who had been sitting on a water lily, startled by the noise they made, rushed to the deep water for safety.

"Look," cried a Hare, "there are creatures who are even afraid of us, so things are not so bad, after all. We don't need to die anymore."

Moral of the story)

"However unfortunate we may think we are, there is always someone worse off than ourselves."

กระต่ายกับกบ (The Hares and the Frogs)

กระต่ายป่าฝูงหนึ่งถูกเหล่าสัตว์ป่ากลั่นแกล้ง และมีความหวาดกลัวต่อสิ่งต่างๆ อย่างมาก แม้แต่เห็นเงาของพวกร้าวๆ ก็ยังกลัว, พวกร้านได้ปรึกษาหารือกันว่าควรทำอย่างไร ที่ประชุมลงมติว่าพวกร้านควรพยายามเลี้ยดีกว่าที่จะอยู่อย่างทุกข์ทรมาน ใจเช่นนี้

เมื่อคิดเช่นนั้นฝูงกระต่ายเหล่านั้นจึงไปยังสะพาน เพื่อจะเดินทางกลับไปในเมืองที่อยู่ทางทิศใต้ แต่เมื่อพวกร้านกระโಡลงไปในน้ำ ฝูงกบที่กำลังนั่งอยู่บนสะพานบัวพากันตกใจกับเสียงดังจากการกระโດน้ำของเหล่ากระต่าย พวกร้านรีบกระโດหนีลงไปในน้ำเพื่อความปลอดภัย

“ดูนี่นลิ” กระต่ายตัวหนึ่งร้องอุกมาก “กบพวกร้านกลัวพวกร้าวด้วยหั้งๆ ที่ไม่เห็นมีอะไรน่าตกใจเลย พวกร้าวเลิกคิดที่จะพยายามกันเถอะ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

1. “ยังมีคนที่ทกข์ยกลำบาก ...มากกว่าเรารอยู่เสมอ”
2. จงมองผู้ที่อยู่ต่ำกว่าเรา...เมื่อเกิดความท้อแท้สิ่งไหนชีวิต